

Thema: In vrijheid kiezen

Eerste lezing: *Handelingen van de apostelen 5, 27b - 32; 40b - 41*

Evangelielezing: *Johannes 21, 1 - 14*

Overweging

Op de website van het comité 4 en 5 mei staat geschreven:

“Iedere dag weer kunnen we in ons land uiteraard binnen de regels van de wet, doen en laten wat we willen. We leven in een vrij land, mogen over van alles en iedereen een mening hebben en bepalen zelf wat goed voor ons is. Onze keuzes staan echter niet los van de wereld waarin we leven. De vrijheden van de één kunnen de onvrijheden van de ander betekenen.”

Het thema van de viering van vandaag dwingt ons kritisch hierover na te denken.

Want ja, we mogen in vrijheid kiezen. Maar waarvoor kies je?

Nemen we verantwoordelijkheid voor onze keuzes?

Zijn er, behalve juridische, niet ook morele of ethische grenzen aan de keuzevrijheid die we hebben? Zijn we in staat verder te kijken dan onze eigen vrijheden?

En verplaatsen we ons nog voldoende in de ander?

Hoe deden de leerlingen van Jezus dat in die dagen nadat zij het graf leeg hadden aangetroffen?

Zeven leerlingen zijn vanuit Jeruzalem teruggekeerd naar het meer van Galilea.

Petrus neemt de leiding en hij besluit te gaan vissen.

Wat kunnen ze anders doen, na het heengaan van Jezus, dan weer het gewone leven oppakken?

De anderen gaan met Petrus mee, de boot in. Het is nacht, de meest geschikte tijd om te vissen.

In die donkerte en duisternis is Jezus niet te vinden maar als het licht wordt is Hij er voor hen.

Want als de vissers in de vroege morgen terugkeren, en als blijkt dat ze niets gevangen hebben, dan staat Hij daar op het strand te wachten. Niemand herkent hem.

“Hebben jullie soms iets te eten?”, horen de vissers. Ja, goeie vraag!

Is er nog iets in al die donkerte dat hen voedt, is er iets om van te leven?

“Gooi het over een andere boeg”, roept de man op de oever hen toe.

Kijk verder dan die beperkende gedachten van jezelf, lijkt Hij te willen zeggen.

De andere boeg is vertrouwen in het hogere,

is eerbied voor het geheim dat zoveel groter is dan wijzelf.

Laat je eigen beperkende opvattingen toch links liggen

open je blik voor dát wat er aan de andere kant zich aandient.

En ja, als de vissers dát doen, vangen ze volop.

Die andere kant, die heeft blijkbaar iets met God te maken.

Die kant die je kunt leren kennen als je meningen uitwisselt,

naar elkaar luistert, samen in gesprek blijft, met de ander begaan blijft.

Die andere kant komt tot leven als je de stem van de minderheid, hoe afwijkend ook, aanhoort.

Voor Johannes, die de geliefde leerling wordt genoemd, is de grote visvangst een aanwijzing dat de man op de oever Jezus moet zijn. Hoewel Petrus de hoofdrolspeler van het verhaal leek, komt die eer toch aan Johannes toe. Hij herkende immers de uitspraken van de man op de oever, als die van Jezus. En Johannes realiseert zich dat als je jezelf los laat en je omdraait naar de andere kant, daar heel wat te halen is. Het lijkt alsof Petrus hier een lesje wordt geleerd. Alsof óns een les gegeven wordt. Want al kunnen wij kiezen in vrijheid, ook wij vissen achter het net als we ons niets laten gezeggen, als we star vasthouden aan beperkende opvattingen en een ander geen ruimte gunnen.

In het evangelieverhaal is er die ochtend veel vis gevangen, 153 grote vissen. Dat de netten ondanks de enorme hoeveelheid vissen niet scheuren moge een wonder heten. Blijkbaar moeten alle 153 binnen gehaald worden, mag er niets verloren gaan. Heel de verscheidenheid, met de verschillen hoe groot en afwijkend ook, állen zijn het waard om aan land gebracht te worden. Allen dragen aan bij aan het vredesmaal dat daar op de oever aangericht wordt. Alleen dan wordt de opstanding met recht gevierd.

Wij hier gedenken dit weekend allen die stierven voor onze vrijheid. Ook vieren we de vrijheid, die we nu bijna 75 jaar in ons land mogen ervaren. Dat is een groot goed want vrijheid is voor ons in Nederland vaak zo vanzelfsprekend dat we niet meer stilstaan bij onvrijheid elders in de wereld. En als we er al bij stil staan, hebben we vaak het gevoel te klein te zijn om iets te kunnen bijdragen. Toch zijn er genoeg goede voorbeelden, vaak juist dicht bij huis. Want vrijheid is niet alleen iets van internationale helden, vrijheid is van ons allemaal. Zowel ver weg, in oorlog en vredesmissies, als dichtbij in onze families, in de straat of op het werk kunnen we bouwen aan Gods woning. Daar is ook zuiver contact met onszelf voor nodig. Want groeien in vrijheid heeft ook te maken met van binnenuit gaan leven, en loskomen van alles in onszelf wat ons dwingt om aan die ene kant te blijven vissen.

De Man op de oever nodigt ons uit om in alle vrijheid bij de maaltijd van brood en vis aanwezig te zijn, om mee te bouwen aan de wereldvrede; Zijn opstanding. Daarvoor hoeven we niet naar het meer van Galilea, dat kan ook hier.

Op welke manier draagt u bij aan de vrede?